

A nő hivatása Isten és a férfi mellett

„Az egek magasából világító naphoz hasonlít az asszony, ha jó s dísz a házának” (Sir 26,16)

„Isten megteremtette az embert, saját képmására... teremtette őt, férfinek és nőnek teremtette őket” (Ter 1,27). Istenben nincs hím- és nőnem. Másban hasonlít a férfi és másban a nő az Istenre. A férfi a teremtő Istenre hasonlít. A férfit a külvilág érdekli, a munka, a világban való alkotás ragadja meg elsősorban. Az Isten alkotta férfi a fej, vezető és munkás, ő az, aki erejével racionalitásával uralma alá hajtja a földet, de annak az Istennek a képmásaként, aki hatalmát a maga világában nem elnyomásra, leigázásra, hanem szolgálatra használja. Az eltorzult férfi a zsarnok és a rabszolga (Isten országának kreatív munkásából az evilági város rabszolgája lesz). A nő abban hasonlít Istenre, hogy mélyebben éli át saját létét, mélyebb érzés van benne, jobban értékeli az élet apróbb dolgait, gyengédebb. A kétfajta ember kiegészíti egymást. A férfi biztonságot, oltalmat adhat a nőnek, és szolgálhatja erejével: házat épít és biztonságot, megélhetést, védelmet nyújt feleségének. A nő pedig érzelmet, szívet, gyengédséget, ünnepet adhat a férfinak, és szeretetet, kedvességet visz az otthonba. Hol a helyem mint leendő feleség a világban? Sok nő a férfi riválisa akar lenni, s uralkodni akar a férfin, saját kezébe akarja venni élete irányítását, s ezzel lerombolja önnön nőiességét, feladva legmélyebb vágyát, hogy átadja magát és támaszkodhasson valakire, döntéseiben ne maradjon egyedül, és, hogy biztonságot és védelmet nyerjen. Egy férjének parancsolgató harcias matróna vagy egy karrierista singli az „örök női” karikatúrája. A nő csak akkor találja meg helyét a világban, ha Isten és a férfi oldalán keresi (kinek oldalából vétetett), s ez a férfire is igaz. Ha az alapvető prioritások felborulnak: Isten – férj – gyerekek – szolgálat/munka/tanulás, akkor elvétí az irányt. Az Isten alkotta nő a szűz, a feleség és az anya. Az eltorzult nő az istennő, a szajha és a rabszolga munkásnő.

A kikent-kifent szenvtelen, büszke istennő, aki érvényesülni akar. Hódolókat, imádókat gyűjt maga köré. Minden lépésével csodálatot és elismerést akar kivívni. Ez a típus lehet a hüvös, önmegvalósító karrierista nő típusa. Aki önmegvalósítása érdekében senkinek nem hajlandó a szívét adni, aki karriere miatt nem ér rá, hogy gyermekeket szüljön vagy nem teheti meg, hogy egy férfinak lekösse és alávesse magát és öncélú érdekeit. Lehet ugyanakkor a sztár típusa, aki testi szépségével hívja fel magára a figyelmet. A nő igazi rangját nem az emberi tekintetek adják, hanem Isten Atyai tekintete. Ebben a tekintetben gyógyulhat az a lány/nő, aki nem kapott elég elismerést, bátorítást, csodálatot apjától, s ezért önbizalmát kerülő utakon akarja megszerezni. Egy nő annyira valósítja meg önmagát, amennyire szolgál Isten országában, mint Szűz Anya. Ő nem abban valósítja meg magát, hogy rangot, pozíciót, hatalmat, csodálatot, elismerést vár, vagy azzal, hogy a férfi-Jézuson uralkodik vagy verseng, hanem a háttérben szinte eltűnve figyelmesen szolgál: „Tegyétek meg amit mond!”. Mária a figyelmes nő. A mások szükségét kitapintó, együttérző nő.

A szajha típusa, aki hozzájárul a férfi ösztöneinek kielégítéséhez, s ebből él. Sok lány és nő nem áll ki az út szélére, de mégis a testből élnek és nem tudnak meglenni szexuális kapcsolat nélkül, amitől érzelmi biztonságot remélnek, de csak látszatot kapnak. Valójában többre vágnak, de „könnyebb a bugyit letolni, mint a lelket feltárni”. Lelki igényeiket feladják, megalkusznak önmagukkal, nem kérnek elköteleződést a férfiaktól, csak el ne

veszítsék őket. Valójában elvágják magukat az igazi intimitástól, amit csak akkor kaphatnának meg, ha megőriznék vagy visszaszeroznék tisztaságukat/szüzességüket a házasságig, s nem tennék többé testüket a férfiónzés játékszerévé vagy ösztönkielégülés tárgyává. A szűz típus szívének mélyét Istennek tartja fenn. Épp ez teszi őt izgalmassá. A szűzies, a tiszta szívű vonzóvá tesz. A megkaphatóság unalmassá. Még a házasság szentségében sem lesz a nő a férje birtoka. Ott is szükség van a tiszta szívűségre, megtartóztatásra szeretetből időszakosan, sőt a feleség betegsége miatt akár egy életre is. A házasságon belül is mindig egy kimeríthetetlen misztérium marad a másik személye. Elhibázza a házasságát az, aki azt gondolja, hogy a másik teljesen be fogja majd tölteni az életét. Van, aki a házasságra azért vágyik, mert a férfit a magányát érzéstelenítő szernek használja. Az ember ontológiai magánya a házasságban is megmarad, s egyedül Isten tudja betölteni. Egy asszonynak egyszer azt mondtam: „Meg tudnád bocsátani a férjednek, hogy Ő nem a Jó Isten?” Amint ezt megtette, gyógyulni kezdett a házassága. Túl sok terhet ró a másik félre az, aki azt várja Tőle, amit csak Isten adhat, és menthetetlenül csalódik. A férfi és a nő szerelme akkor tiszta, ha jelen van benne Isten. A nő igazi méltóságát, rangját Isten adja, nem a világ, nem az emberi tekintetek. Igazi méltósága a szerelemben akkora, amennyire véges, törékeny, emberi szeretetén, asszonyszívén keresztül érzékelhetővé, tapinthatóvá tud tenni valamit férje számára Isten végtelen szeretetéből. Isten szeretetének csatornájává lehet a nő, mint Mária, ahogy az új élet is szülőcsatornáján keresztül érkezik. Mária az önátadó a másik létét igenlő nő.

A rabszolga munkásnő, aki „két műszakban” dolgozik. Állandóan kimerült, keserű, feszült. A férje már nem szereti. Aki gyűrött otthonkával ébred, aki keményen dolgozik és küzd, s már ebből áll az élete. Aki áldozatként éli meg magát, mert nem valósíthatta meg álmait, s nem lett az, aki szeretett volna. Aki bezárva érzi magát a családjába, esetleg a házasságába, s a gyermeknevelés körüli teendőkhöz, de már nincs öröm az életében. A szűz őrzi magát Istennek, őrzi magát a házastársának, feleségként és anyaként adja magát és szolgál. Elsősorban a férfi hozzá illő segítőtársául rendeltetett, s csak másodsorban gyermekei Anyjául, nélküle Ádám csonka marad, és a gyermekeit Isten és férje helyett bálványként szerető nő épp gyermekeit fosztja meg attól, amire leginkább szükségük van egészséges és minden pszichozavartól mentes fejlődésükhöz: hogy Apát és Anyát egymást szeretni lássák. Az Ő szerelmükben lel biztonságot létük. Mária az örömmel szorgoskodó, aki közben nem veszi le szemét Mennyei Atyjáról, s mindvégig megmarad Atyai tekintetében. Mária a Boldogságos. Boldogságának forrása, hogy gyermekében és férjében is az Istent szerette, munkájával pedig a Mennyei Atyát szolgálta. Szűz Mária az anyaságot nem rabszolgaságnak, hanem csodálatos ajándéknak élte meg. Anyává egy nő úgy válhat, ha befogad, ha beölel. Ha megfoganja és újra megszüli Krisztust. Két gátja van az igazi lelki anyaságnak. Az egyik a lelki abortusz, amikor megfogban bennünk az Ige, de tettekre nem váltjuk. Azaz amikor a kihordás fájdalmait nem vállaljuk. A másik, amikor úgy akciózunk, hogy mögötte nincs lélek. Amikor kihordani akarunk egy Istennek tetszőnek tűnő gondolatot, még mielőtt a szívünkben megfogant és megtapadt volna (béranyaság). Ő igazi nőiesség ikonja: a szűz, a feleség, és az Édesanya. Minél inkább van meg benned a három, annál inkább vagy igazi nő.

Kérdések a nőknek, lányoknak: Mit gondolsz, a fiúk szerint milyen egy ideális női? Szerinted milyen kell, hogy legyen egy ideális női? Milyennek kell lennie az Isten terve szerinti nőnek? **Kérdések a férfiaknak, fiúknak:** Milyen az ideális nő számodra? Milyen az ideális nő Isten számára? Szerinted mit tehetnek a fiúk azért, hogy mellettük a lányok (testvér, barát, kedves) nőiesebbek lehessenek és egyre inkább Isten terve szerinti nők lehessenek?

